

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΦΕΝΤΕΡΙΚΟ ΚΟΥΖΙΝ

Η ΜΙΚΡΗ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΡΔΙΑ

ΤΗ μικρή πόλι του Λίντο, ή μητέρα μου ένοικασε ένα δωμάτιο σ'ε μιά ξένη κυρία.

"Υστερ' από τόν θάνατο του μπαμπά, έκανε κάθε καλοκαιρι' ατή την κερδοσκοπία, όπως έλεγε, και με τ'α μηνιατικά έπληρωνε τ'α δίδαχτρα του Λακίου μου. 'Η ξένη ήθε εζαφνα ένα βράδι, χωρίς ν'α την περιμένωμ. 'Ηταν μιά νεαρή κυρία από τ'η Βαρσοβία, λεπτή και ντιμένη με μεγάλη κομψότητα. Μιλούσε βαμιάσια τ'α γαλλικά. 'Εσορπιζε γύρω της ένα διαπεραστικό άρωμα κι' έγελοισε σαν μικρ' κορίτσι. Μ'α και τ'ο στόμα της ήταν παιδικό, ώμορφο κι' ολόδροσο, με κάτασπρα δόντια.

Τ'ην έδοήθησα να τακτοποιήη της και τις καπελλιές της τ'ης παρέδωσα τ'α κλειδιά τ'ης ντουλάπας και του σεντοκιού. "Αν και ήταν κοιρασμένη και νύσταζε, θέλησε ν' άνοιξη τ'ο παράθυρο γιά ν' άναπνεύση τόν δροσερό άερα και ν' άκούση τ'η φωνή τ'ης θάλασσας...

'Η νύχτα ήταν ήσυχη. Κάτω μας — δίπλα στο σπίτι — άπλωνόταν μέσα στη σιά ένας μικρός κήπος γεμάτος άνθη. "Ενας φορξής τόν χώριζε από ένα λειβάδι, όπου τραγουδοσαν οι γρύλοι, και πιο πέρα άπλωνόταν ή θάλασσα, πού έσβυσε κάθε τόσο τους άφρους τ'ων κυμάτων της έπάνω στην άμμο.

'Η νεαρή κυρία έγειρε στο παράθυρο, εκύτταζε τόν ουρανό, έπειτα τ'η θάλασσα πού έλαμπε μακρ'α, έστρεψε τ'ο κεφάλι, μ' εκύτταζε βαθεία στα μάτια κι' άναστένανε...

— Καληνύχτα σας, κυρία!... τ'ης έπτα.

Κι' άφοδ' έλθεισα τ'ην πόρτα της, γύρισα στη μητέρα μου. Τ'η βρήκα ν'α γερνιάση:

— Μου γέμισε τ'ο σπίτι με τις μυρωδιές της, ατή ή ελαφρόμυαλη! Δέν ξέρω τ'η γυναίκα εινε, μ'α ατ'ές ή μυρωδιές της δέν μ'α πολυαρέσων...

'Η μαμά στα ζητήματα της ήθικης ήταν άνεπόρη. Διατηρούσε άκόμη τις χωριτικές συνήθειές της. "Εγώ δέν της έμοιασα και — άν και τ'ην έλάτρευα — εινε έντελώς διαφορετικά γούστα άπ' ατή.

'Εκείνη τ'η νύχτα — ίσως γιατί έκανε μεγάλη ζέση — δέν μ'α έρωσα ν'α κοιμηθώ. 'Η μορφή της ταξειδιώτισσας πέρασε και ξανατέρωσε εκάτο φορξές από τ'η σκέψη μου.

"'Εξερα πώς βρισκόταν δυο βήματα μακρ'α από τ'ο δωμάτιό μου κι' αυτό μ' έκανε ν'α νοιώθω μιά παράξενη ταραχή.

***

Τ'ην άλλη μέρα κατέβηκα περιεργος σ'ε άκορηγιά κι' έκει πέρα βρήκα τ'η μικρή κυρία από τ'η Βαρσοβία ν'α πλήτη. Ξαλωμένη στον ήλιο.

Μόλις με είδε, μ'α έκανε νόημα ν'α πάω κοντά της και μ'α ζήτησε ν'α τ'ης κρατήσω λίγη συντροφιά.

'Η θάλασσα μπροστά μας άστραφτε από τόν ήλιο. 'Η άμμοδιά γύρω μας ήταν χρυσόξανθη σαν τ'α μαλλιά της. Μιά ελαφή και μυρωμένη πνοή μ'ας έχάιδε το πρόσωπο.

— Μικρ'ε μου φίλε, μ'α εινε ή κυρία, έγω είμαι ένα φτωχό λουλουδάκι του βορρά πού δέν εινε συνηθισμένο σ'ε αυτόν τόν ήλιο. 'Εδώ πέρα νοιώθω ν'α φλογίζεται ή ζωή μου. Τ'ο αίμα μου άνάβει... Ατή ή γαλήνη, αυτό τ'ο φως με κάνουν ν'α μένω εκστατική ώρες ολόκληρες και ν'α δοκιμάζω μιά έντηχία πού δέν μπορώ ν'α τ'ην εκφράσω... Δέν μπορείς ν'α φαντασθής πόσο αγαπώ, πόσο λατρεύω, τ'η χώρα σας. "Οταν έρχομαι εδω πέρα, νοιώθω βαθείες και παράξενες συγκινήσεις. Θέλω ν'α κάνω τρέλλες... Χαμογελάω στον κόσμο πού περνάει, φιλω τ'α παιδάκια πού παίζουν στην άμμο και τραγουδώ χαρούμην ή όλα τ'α γλυκά τραγουδιά σας... Θέλω ν'α φυλάξω όλη τ'η θέρη τους μέσα στις φλέβες μου, γιά ν'α τ'ην έχω τόν χειμώνα, εκει κάτω. "Α! ο χειμώνας!..

"Όσο συλλογίζομαι τ'η ζωή πού με περιμένει, μέσα στην όμηχλη και μέσα στα χιόνια, στις άτελείωτες νύχτες, στο σπίτι μου πού δέν τ'ο βλέπει ή ήλιος

και δέν τ'ο θερμαίνει ή έρωτας, μοιραζεται τρέλλα..."

— Μ'α... ή άντρας σας; ρώτησα δειλά.

— 'Ο άντρας μου έχει πάντα τ'ο νου του στις δουλειές του! 'Ο καιμένος! 'Εργάζεται τόσο γιά μένα! Εινε τόσο καλός! Καμιά φορ'α, έγω είμαι άπαιτητική και ιδιότροπη. 'Εκείνος όμως δέν άφνει ν'α μ'α λείψη τίποτα... Είμαι πάντα έλευθερη. 'Εκτιμούμ'ε ήνας τόν άλλο, είμαστε σαν δυο καλοί φίλοι κι' όταν χωριζόμαστε, γράφει ή ένας τ'ο άλλου γράμματα γεμάτα στοργή...

Μου έδειξε ένα γράμμα, πού μόλις τ'ο είχε άρχισει, μ'α μ' ένα άλλο πού τ'ο είχε γράψει κιάλια, μ' ένα ώμορφο και κομψό γραφικό χαραχτήρα σ'ε μ'α χαρτί.

— Και τ'α δυο γιά τόν άντρα σας; τ'η ρώτησα.

'Η ξένη φάνηκε πώς ταράχτηκε λιγάκι, έπειτα όμως χαμογέλασε πονηρά... Ποτέ άλλοτε δέν εινε ιδεί τόσο ώμορφο τ'ο παιδικό στόμα της.

— "Όχι, τ'ο άλλο εινε γιά τόν... άλλο, μ'α άπάντησε.

— Τόν άλλο;

— Ναι... Εινε ένας νέος, πιο μεγάλος από σένα... 'Εδω πέρα, όταν έρχομαι τ'ο καινούρι, περνάω εύχαριστα τις ήμέρες μου και δέν τόν πολυσκέπτομαι... 'Εκει κάτω όμως εινε άλλο πράγμα... Δέν μπορώ ν'α ζήσω χωρίς αυτόν. "Α! Τ'ι ώμορφο πού εινε όταν αγαπάει κανείς κι' όταν τόν αγαπάνε! 'Η καρδιά μου έχει τόσο ανάγκη από τρυφερότητα!..

'Εγώ δέν τοιμούσα ν'α τ'ην κυττάξω στα μάτια. Κατάλαβα όμως ότι εκείνη μ' εκύτταζε έπίμονα... Γιατί άραγε μ' έπιανε τόσο δειλιά όταν βρισκόμουν κοντά της;...

***

'Απ' τ'ην ήμέρα ατή, ή μικρή κυρία από τ'η Βαρσοβία ζητούσε πάντα τ'η συντροφιά μου. Κάθε λουλουδι πού τ'ης έπήγαινα, κάθε ώμορφο κορχύλι, τ'ην έκαναν ολόχαρη και γιά ν'α μ' ευχαριστήση, μ'α άνακάτωνε τ'α μαλλιά, μ'α έσφαγγε τ'α χέρια και μ' εκύτταζε στα μάτια μ' ένα παθητικό βλέμμα, πού μ' έκανε ν'α γίνωμαι κατακόκκινος και ν'α σούβω τ'ο κεφάλι...

"'Ημουν άκόμη παιδι και δέν ήξερα τότε τί ήταν ή άγάτη. "Ενα καινούριο όμως ασήμα, άνεξήγητο, μεγάλομ μέσα στην ψυχή μου κι' έτάραζε τ'η σκέψη μου. Ατή ή γυναίκα μ'α άρεσε, έννοιωθα πώς τ'ην αγαπούσα μ' ένα παράξενο ασήμα, με μιά λατρεία πού δέν έμοιαζε διόλου μ' εκείνη πού έννοιωθα γιά τ'η μαμά. Κι' ήμουν τόσο έντυχιμένος, όταν μπορούσα ν'α τ'η μιλω γιά τόν έαυτό μου, γιά τις σπουδές μου, γιά τ'α δειρά μου και ν'α τ'ης διηγούμαι κάτι πού τ'ης άρεσε και τ'ην ευχαριστούσε...

Τ'ης μιλούσα γιά τις ώμορφες νύχτες τ'ης Βενετίας, γιά τις παλιές έρωτικές ιστορίες της, γιά τους φαράδες και τ'α θαλασσινά τραγουδιά τους, γιά τους έρωτευμένους πού περνούσαν όταν ένύχτωνε, από τ'α ένθισμένα λειβάδια...

— Τ'ι ώμορφη πού εινε εδω πέρα ή ζωή! Έλεγε κάθε τόσο ή ξένη κυρία.

"Ενα βράδι μ' εκύτταζε πάλι μ' εκείνο τ'ο παράξενο βλέμμα της και με ρώτησε:

— 'Εφίλησε ποτέ σου καμιά γυναίκα;

Και δίχως ν'α περιμένη τ'ην άπάντησή μου, μ' άγκάλιασε σφιχτά και με φίλησε στο στόμα...

"'Ημαστε στον κήπο.

Θυμάμαι, σαν ν'α ήταν χτές, τ'α κόκκινα γεράνια, τους μικρούς δρομίσκους με τ'α βότσαλα, άνάμεσα στις φροντωτές μαργαρίτες, τ'ην πέργκολα τ'ων γιασεμιών και τόν πράσινο πάγκο όπου καθόμαστε εκείνο τ'ο βράδι, ή ένας κοντά στον άλλο, ενώ γύρω μας άπλωνόταν μιά βαθεία σιωπή. Δέν ήταν κανένας στο σπίτι και κυττάζαμε τ'α πρώτα άστρα πού έλαμπαν στον σκοτεινό ουρανό...

"Από μακρ'α άκούγαμε τ'ο τραγούδι τ'ης θάλασσας πού νανούριζε γλυκά τόν έρωτά μας.

Είχε μπει ή Σεπτέμβριος κι' έμεις μιλούσαμε γιά ένα σωρ'ο μελαγχολικά πράγματα: Γιά τ'α φύλλα πού θ'α έπεφταν σ'ε λίγο από τ'α δέντρα, γιά τ'α χελιδόνια πού θ'α έφευγαν, γιά τις έλπίδες πού χάνονται, γιά τόν καιρό πού περνάει και δέν άπομνηστίποτε άλλο παρ'α μόνο μιά νοσταλγική άνάμνησι...

'Εκείνη τότε άρχισε εζαφνα ν'α κλαίη κι' έπήρε τ'ο κεφάλι μου μέσα

Μιλούσαμε γιά ένα σωρ'ο μελαγχολικά πράγματα...

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κεντοσμπελιά)

Ένα τελευταίο σάτις του Μωρίς Σεβαλιέ.

— «Φτερό στον άνεμο, γυναίκα μοιάζει». Νά μιά μεγάλη αλήθεια, από την οποία δέν ξεαφροντά η γυναίκες του κινηματογράφου. Κάθε άλλο μάλιστα.

— Έτσι, η Άνναμπέλλα, η θελκτική Γαλλίδα βεντέτα, με τό όφραίο όνομα, τά γοητευτικά καί μυστηριώδη μάτια, είχε ξελοητούσά σέ τέτοιο βαθμό τόν «πρωταγωνιστή» της, ώστε τόν έκανε νά χωρίσθ τή γυναίκα του.

— Μόλις όμως ό όφραίος «ξέν-πρεμιέ» πήρε τό διαζύγιό του, η άστατη Άνναμπέλλα τόν έγκατέλειψε καί γύρισε άλλο τό βλέμματά της.

— Μά κι' ό παντομνίος της φίλος είνε κι' αυτός κληρονομήνος. 'Ο έρωσ του όμωσ πρός την Άνναμπέλλα είνε τόσος, ώστε έζητησε κιόλας τό διαζύγιό του γιά νά μοφρέσθ νά την παντρεύθ.

— 'Οσότου όμως νά τό πάθρ, δέν είνε καθόλου άπίθανο νά τόν έχη έγκαταλείψη κι' αυτόν η όφραία βεντέτα!...

— Άνεμος άνταρσίος φρεάσι στό Χόλλυγουντ. Έτσι, πρό ήμερών, η Μάρλεν Ντήτς καί ό σκηνοθέτης της Στέρνμπεργκ έγκατέλειψαν την «Παραμύθον» παταγωδώς, γιατί η έταιρεία αυτή δέν έπέτρεπε τή «γυριστή» η «Σανθί Άφροδίτη» σύμφωνα με τό σενάριο πού είχε γράψη η ίδια η Μάρλεν.

— Έπίσης η Νάνον Κάρολ, η πιο «αφελής» βεντέτα του Χόλλυγουντ, βρίζεται κι' αυτή σέ διάσταση με την έταιρεία της, πού είνε καί πάλιν η «Παραμύθον».

— Η Τζώαν Μπλοντέλ πάλι, η όποία γύρισε 15 ταινίες μέσα σ' ένα χρόνο, ζήτησε τελευταία νά της δώσουν άδεια, γιά νά ξεκουρασθ. Κι' έπειδή της άρνήθηκαν την άδεια, επαναστάτησε κι' έγκατέλειψε την έταιρεία της.

— Τέλος, η 'Ηβλιν Νάτ καί η Τζώαν Μάρς έγκατέλειψαν κι' αυτές τίς έταιρείες τους καί έδηλώσαν ότι δέν θά ξαναεργάζων, άν δέν πληρωθούν σύμφωνα με τίς απαιτήσεις τους.

— Έντομεταξύ καί άλλοι άστέρες είνε έτοιμοι γιά άνταρσία. Τό Χόλλυγουντ περνά κακές στιγμές.

— Άντιθέτως, μέσα σ' όλη αυτή την άνταρσία, ό Ριχάρδος Μπάρθελμις κατέληξε τό Χόλλυγουντ με μιά άπροσδόκητη χειρονομία του.

— Παρουσιάστηκε δηλαδή έντελώς αθόρυφα στό διευθυντή της έταιρείας του καί τό δήλωσε ότι είνε διατεθειμένος νά δεχθί σημαντική έλάττωσι του μισθού του καί νά γυρίσθ τρείς ταινίες με όσα χρήματα θά έπαιρνε άν γύριζε μόνο δύο.

— Όπως ήταν έπόμενο, ό διευθυντής δέχτηκε με ένθουσιασμό την πρόταση του, αφού μάλιστα η τελευταία ταινία του Μπάρθελμις είχε σημειώσει καταπληκτική έπιτυχία.

— 'Ο Μπάρθελμις, εξηγώντας τή χειρονομία του αυτή, λέει ότι σέ μιά εποχή, σάν τή σημερινή, γενικής κρίσεως, οι καλλιτέχνες έχουν ύποχρέωσι νά κάνουν θυσίες, γιά νά διευκολύνουν τό γύρισμα όφραίων ταινιών καί ότι αυτός τουλάχιστον προτιμά νά έργασθ με μειωμένο μισθό, παρ ά νά μόν έργάζεται καθόλου.

— 'Ιδού καί τά τελευταία «κινηματογραφικά συνοικέσια» πού μιάς άνογγέλλονται από τό Χόλλυγουντ. Έν πρώτους ό Τζάιμς Ρόλαντ, ό όφραίος Μξικανός «ξέν-πρεμιέ», ό παλαιός φίλος της Κλάρας Μπού,

στά τραφερά της χέρια. Τά δάκρυά της, θερμά, έσταζαν έπάνω στό όμορό πρόσωπό μου κι' έννοιασα τό φιλοξυμμένα χείλη της ν' αναστρέψον πάλι τά δικά μου... Έκεινη τή στιγμή όμως άκούστηκαν διάπλα μαζ βαρεία βήματα, ένας όρνευός άνάμεσα στους ψηλούς θάμνους, μιά θυμωμένη φωνή, κι' ύστερα φάνηκε έξαφνα η σκιά μιάς χοντρής γυναίκας κι' ένα χωριστικό χέρι άστραψε δύο δυνατούς μπάτσους στην έλαφροήνωλη κυρία άπ' τή Βασοβία.

Ήταν η μητέρα μου! Καί μόνο πού δέν έλιποθύμησα άπ' τή λύπη μου, άπ' τή ντροπή μου...

— Η μική κυρία με τή μεγάλη καρδιά, τό άλλο πρωί, έφυγε γιά τή μακρινή πατρίδα της.

Ήταν ξημερώματα. Κι' έβρεχε, ... έβρεχε... Άκουσα νά χτυπά η καγκελωτή πόρτα καί τά βήματά της νά τρίζουν έπάνω στό βότσαλο του κήπου καθώς άπομακρύνονταν πεινά γιά πάντα...

ΦΕΝΤΕΡΙΚΟ ΚΟΥΖΙΝ

παντρεύεται τή Λωρέττα Γιόγκ, τή βεντέτα πού φημίζεται ότι έχει τό όφραίτερο σώμα.

— Έπίσης ό Τομ Γκάλλερν, ό πρώην σύζυγος της Ζάζον Πίτς, παντρεύεται τή Μάτζ 'Ηβανς, η όποία, άν πιστέψουμε τή Γκλόρια Σβάδαν, είνε η μόνη βεντέτα του Χόλλυγουντ πού είνε άνωματη πραγματικά καί έκτός της όδόνης.

— Πολλοί πιστεύουν ότι οι άστέρες του κινηματογράφου περνούν ζωή γεμάτη τεμπελιά καί διασκεδάσεις.

— Η πραγματικότητα είνε έντελώς διαφορετική. Οι περισσότεροι καλλιτέχνες, όχι μόνο δέν τεμπελιάζουν, αλλά δέν έχουν ούτε μιά ώρα άνάπαυσι.

— Τό ρεκόρ όμως των άσχολιών τό έχει ό Τοάολς Μπίζφορντ. 'Ο πρωταγωνιστής αυτός δέν περιορίζεται μόνο στις κινηματογραφικές του άσχολίες, άλλ' είνε άναμειγμένος καί σέ όχτώ διάφορες έπιχειρήσεις.

— Είνε μέτοχος σέ μιά πτηνοτροφική έπιχείρησι, σ' ένα καφενείο, σ' ένα πλυντήριο, σ' ένα γκαράζ, σ' ένα πρατήριο βενζίνης, σ' ένα όικο άλιείας μαργαριταρών καί σέ μιά φρετία καπνού στην 'Ιάβα!

— Κανείς δέν ξεχασε τόν 'Άλ Τζόνσον, τόν περίφημο «Τραγουδιστή της Τζάζ» καί «Τρελλό Τραγουδιστή».

— 'Ο Ρωσοαμερικανός αυτός ήθοποιός καί άοιδός βρίζεται λοιπόν τώρα σέ όικτή οικονομική κατάσταση.

— Τά εκατομμύρια — καί δέν ήταν λίγα — πού κέρδισε από τίς δημοφιλείς ταινίες του, τά έχασε όλα στά χαρτιά.

— Είνε μανιώδης χαρτοπαίκτης καί χάνει σχεδόν διαρκώς. Τώρα έχει μείνει χωρίς δεκάρα. Πρό μηνός έχασε καί τά τελευταία ύπολείματα της περιουσίας του: χιλίες μετοχές, πού του είχε χαρίσει η έταιρεία «Μετρό».

— Ένα αυτοκίνητο λίγο έλειψε νά γίνη άφορη γιά νά πάδουν διαζύγιο η χαριστομένη βεντέτα Σάλλν 'Ηλερς καί ό δημοφιλής σύζυγός της Χουτ Γκίμπσον.

— 'Ιδού τή συνθήκη: Ένα βράδυ πού τό άνδρόγαγο ήταν καλεσμένο σέ μιά δεξίωση στην έταιρία της Μαίρης Πίτςφορντ καί του Ντιούγκλις Φαίρμανς, η Σάλλν έμφανίστηκε με τουαλέττα εξαιρετικά έξοχη. 'Ο άντρας της πού τή ζήλευσε τρομερά, την παρακάλεσε νά μή χορσάθ έτσι, η τουλάχιστον ν' αλλάξθ καί νά φορέσθ μιά τουαλέττα πιο κλειστή.

— Η Σάλλν όμως πείσωσε, θύμωσε καί έφυγε από τή δεξίωση με τό αυτοκίνητό της. Καί αντί νά τή συνοδεύσθ ό άντρας της, τή συνώδευσε κάποιος τρίτος.

— Έπειτα από λίγα λεπτά, τό αυτοκίνητο της Σάλλν συνεκρούσθη με κάποιο άλλο, καί η όφραία βεντέτα πληγώθηκε έλαφρά στό πρόσωπο. 'Ασπίδα, παρ' όλη την πληγή της, η Σάλλν, αντί νά γυρίσθ στό σπίτι της, από πείσιμα πήγε σ' ένα κέντρο της μόδας, όπου ήξερε ότι θά έβρισκε τή Μπεμπ Ντάνιελς με τόν σύζυγο της Μπέν

Λάιον καί όπου νόμισε ότι θά κατέλυε άργά καί ό σύζυγός της.

— Η Μπεμπ καί ό Μπέν Λάιον, μόλις είδαν τή Σάλλν πληγωμένη, την πήραν άμέσως καί την πήγαν στό Σταθμό των Πρώτων Βοηθειών καί κατόπιν στό σπίτι τους.

— 'Ο ζηλιάρης Χουτ Γκίμπσον, όταν τό έμαθε όλ' αυτά, έγινε έξω φρενών, γιατί φαντάσθηκε ότι η γυναίκα του είχε προτιμήσει νά ζήτησθ τή βοήθεια άλλων κι' όχι τή δική του, κι' αποφάσισε νά πάθρ διαζύγιο.

— Μετά δύο μέρες όμως, κατά μοιραία σύμπτωση, οι γονείς της Σάλλν έπεσαν κι' αυτοί θύματα ενός σοβαρού αυτοκινητιστικού δυστυχήματος.

— Οι δύο μαλωμένοι σύζυγοι έτρεξαν τότε, χωριστά ό καθένας, στό νοσοκομείο, όπου τους είχαν μεταφέρει, κι' εκεί, ξεχνώντας τά πεισιμά τους, έβρεξαν ό ένας στην άγκαλιά του άλλου.

Μιά θαυμασία γελοιογραφία της Ζοζεφίνας Μπαίκερ, από τή νέα της ταινία, η όποία γυρίζεται τώρα στό Παρίσι.

Η κ. Ζαν Ρενουάρ, η περίφημη Γαλλίς ήθοποιός της σκηνής, η όποία, άκολουθώντας τή γενική μόπεσαν ό ένας στην άγκαλιά του άλλου.